

ကျိန်စာသင့်ချစ်ခြင်း

သဉ္ဇာမိုးဦး

တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ချစ်မိပြီဆိုသည် နှင့် ကျိန်စာက စတင်လာခဲ့တော့သည်။ ။ ချစ်ရသည့်သူ၏ စိမ်းကားသည့် အပြုအမူတိုင်းက ကျိန်စာကို သက်ရောက် စေခဲ့သည်။ ။ သူ ကျွန်မကို ပြန်မချစ်ရင်၊ သူ ကျွန်မကို ရက်စက်ခဲ့ရင်၊ သူချစ်တာ တခြားတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ရင် ကျွန်မ နှလုံးသားက သေတာထက်ပိုသည့် နာကျင်မှုတွေ ခံစားရတော့သည်။ ။

ကျိန်စာကို ပယ်ဖျက်နိုင်မည့် နည်းလမ်းနှစ်ခု ရှိသည်။ ။ ပထမတစ်ခုက သူ ကျွန်မကို ချစ်တယ်လို့ ဖွင့်ပြောခဲ့ရင် ပျက်သည်။ ။

နောက်ဆုံးတစ်ခုက သူ ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မချစ်နိုင်ဘူးလို့ သေချာရင်၊ သေလောက်သည့် ကျွန်မ၏ နာကျင်မှုတွေကို အဆုံးသတ်ချင်ခဲ့ရင် ကျွန်မကိုယ်တိုင် သူ့ကို သတ်ပစ်မှ ပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။

သူ ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မချစ်လာဘူး ဆိုရင်တောင် ကျွန်မ နာကျင်ခံစား ရင်းနှင့်ပဲ အသေခံလိုက်မည်။ ကျွန်မ ချစ်ရသည့်သူ့ကို မသတ်ရက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ...

အပိုင်း (၁)

ဒီနေ့ လရိပ် တက္ကသိုလ် စတက်ရမည့် ပထမဆုံး နေ့ဖြစ်သည် ကြောင့် လရိပ် အရမ်းပျော်နေမိသည်။ ။ လရိပ် မိဘတွေက အဝေးသင် တက်စေချင်ခဲ့သည်။ ။ ဒေး တက်ခွင့်ရဖို့ ကတိပေးခဲ့ ရသေးသည်။ ။ ယောက်ျားလေးတွေနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေပါ့မည်ဟူ၍။ ။

တကယ်ဆို ဒီကတိကို အခြားသူတွေကြားရင် ရယ်မိမှာပဲ။ လရိပ် အတွက်ကတော့ မထူးဆန်းတော့ပါဘူး။ လရိပ် အရွယ်ရောက်သည့် အချိန်ထဲက ယောက်ျားလေးတွေနှင့် စကားမပြောရဘူး။ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်း မထားရဘူး။ လရိပ် ဘယ်သွားသွား အဖော်တစ်ယောက် ထည့်ပေးသည်။ ။ လရိပ် နားမလည်တာက ဖေဖေနှင့် မေမေ ဘာကြောင့် ဒီလောက် စည်းကမ်း တင်းကျပ်နေရလဲ ဆိုတာပင်။ လရိပ် မေးပေမဲ့ အဖြေမပေးခဲ့ပါ။

"လရိပ် ငါတို့ ကျောင်းသွား ကျမယ်လေ"

ရတီ ခေါ်သံကြားမှ လရိပ် ပြင်ဆင်နေရာမှ အိမ်ရှေ့ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

"ရတီ အိမ်ထဲဝင်လေ"

"မဝင်တော့ဘူး၊ နောက်ကျတော့မယ်၊ နင်ပြီးပြီလား"

"ငါ အဆင်သင့်ပဲ ရတီ၊ အိတ်ယူလိုက်ဦးမယ်"

ဖေဖေနှင့် မေမေတို့ ကို နှုတ်ဆက်ပြီး လရိပ် အိမ်က ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

ကျောင်းကို ရောက်တော့ လရိပ်တို့ အတန်းထဲမှာ ထိုင်နေရင်း သတိထားမိသည် က အချိန်စောနေပြီး အတန်းထဲမှာ လူတောင် သိပ်မရှိသေး

ပါ။

"လရိပ် မနေ့က ညနေ ငါ နှင့် အိမ်ကို လာသေးတယ်။ နှင့် စာအုပ်သွားငှားလို့ မရှိဘူးလေ။ အဲဒါ အန်တီ ငါ့ကို တစ်ခုပြောတယ်"

"ဘာပြောလို့ လဲ ရတီ "

"ဟို ..."

"ရပါတယ် ငါ့ကိုပြောပါ "

"နှင့်ကို သေချာစောင့်ကြည့် ထားပေးပါ။ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ပတ်သတ်တာမြင်ရင် ပြန်ပြောပါတဲ့ ။ ငါ လည်း ပြောပြမယ်လို့ ကတိပေးလိုက်တယ်။ နှင့် ငါ့ကို စိတ်ဆိုးလား လရိပ် "

"ဘာလို့ စိတ်ဆိုးရမှာ လဲ ရတီရယ်၊ နှင့် ကတိပေးလိုက်တာ ကောင်းတယ်။ နောက်မို့ဆို ငါ့အမေ စိတ်ပူနေမှာ "

"ဘာလို့ နှင့်ကို ဒီလောက် စိုးရိမ်နေရတာလဲ "

"ငါလည်း မသိပါဘူးဟာ၊ ငါမေးလည်း မဖြေဘူး။ အချိန်တန်ရင် ပြောပြမယ်တဲ့ လေ "

ရတီနဲ့ လရိပ်က အထက်တန်း ကျောင်းထဲက သူငယ်ချင်းတွေပင်။ လရိပ်တို့ နှစ်ယောက် တက္ကသိုလ် ရောက်တော့လည်း အင်္ဂလိပ်စာ မေဂျာချင်းလည်း တူသည် ။ လရိပ်မှာ သူငယ်ချင်းလည်း သိပ်မရှိပါ။ ရတီက တစ်ဦးတည်းသော သူငယ်ချင်းပေါ့။ လရိပ်က ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ညံ့တော့ တစ်ယောက်ယောက်ကို စပြီး စကားပြောဖို့ ဝန်လေးတတ်သည် ။

ရတီက လရိပ်ကို အထက်တန်း ကျောင်းတုန်းက စခေါ်ပြီး တရင်း

တနီး ပြောခဲ့လို့ တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီးလာခဲ့ကျပြီး ခုတော့ သူက လရိပ်ရဲ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။

"လရိပ် "

"ဟင် "

လရိပ် စဉ်းစားနေရာမှာ လှည့်ကြည့်တော့ ရတီ ငေးနေသည် ။ လရိပ်က ရတီငေးနေတဲ့ နေရာကြည့်တော့ အတန်းထဲကို ဝင်လာသော ကျောင်းသားတစ်ယောက် အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် အသားက ဖြူပြီး ပုဆိုးနဲ့ ရှပ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားတာတောင် သူတော်တော် ကြည့်ကောင်းနေသည် ။ လရိပ်လည်း သူ့ကိုငေးနေမိသည် ။ သူကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်၊ သူ့သူငယ်ချင်းနှင့်အတူ လရိပ် တို့ ၏ အရှေ့သုံးတန်းမြောက်မှာ ဝင်ထိုင်သည် ။

"ချောလိုက်တာ "

ရတီ မနေနိုင်စွာ ပြောလာသည် ။

"လရိပ် သူတော်တော် ချောတယ်နော် "

"ဘယ်ကလာ မချောပါဘူး"

လရိပ် ပါးစပ်က ပြောလိုက်ပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာ တော့ သူချောတယ်ဆိုတာ လက်ခံမိသည် ။

"နင်ကတော့ ဘယ်တော့မှ အကောင်းမပြောဘူး"

လရိပ် ပြန်ပြောမလို့ ပြင်တုန်း ဆရာမ ဝင်လာ၍ မပြောဖြစ်တော့။

လရိပ် စာသင်နေတုန်း သူ့ဆီ ခဏ ခဏ အကြည့်ရောက်သွားမိသည် ။ သူပြီးလိုက်ရင်လည်း ပါးချိုင့်လေး နှစ်ဖက်နှင့် အခြားမိန်းကလေး

တော်တော်များများ အကြည့်လည်း သူ့ဆီမှာ ဝဲလို့ ပါလား။

"နေပါဦး လရိပ် ဘာလို့ သူ့အကြောင်းဘဲတွေးနေရတာတုန်း"

လရိပ် သူ့ကို ခဏမေ့ထားပြီး စာကိုသာ အာရုံစိုက်ထား လိုက်တော့
သည် ။

အခန်း (၂)

နောက်နေ့ ကျောင်းအလာလမ်းမှာ ရတီနှင့် လရိပ်တို့ စနောက်ပြီး သွားနေတုန်း ကားဟွန်းသံကြောင့် လရိပ် ရုတ်တရတ်မို့ လန့်ပြီး ဘေးကို ရှောင်လိုက်ရင်း ချော်လဲကျသွားသည်။ ။

"တောက် ဘယ်လိုလူလဲ၊ နေရာအကျယ်ကြီးကို ဘာကိစ္စ ဟွန်းတီးနေတာလဲ "

"ငါတို့ နဲ့ မလွတ်လို့ နေမှာ ပါ လရိပ်ရယ် " ရတီက ဆွဲထူရင်းပြောသည်။ ။

လရိပ်တို့ ကျောင်းကိုရောက်တော့ ခုနကားအနီရောင်လေး ရပ်ထားတာတွေ့သည်။ ။

ထိုကားဘေးမှာ လရိပ်တို့ အတန်းထဲက ရတီ ချောတယ်လို့ ပြောသည့် ကောင်လေးနှင့် သူ့သူငယ်ချင်း စကားရပ်ပြောနေသည်။ ။

"လရိပ် ငါမနေ့က ပြောတဲ့ သူလေ သူ့နာမည် ဇွဲတဲ့ ။ နောက်ပြီး သူမိဘတွေကလည်း အရမ်းချမ်းသာတာ သူက ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်လေ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ကြိုက်တဲ့ မိန်းကလေးတွေဆို စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့ "

"ရတီ နင်က ဘယ်လိုသိလဲ "

"ငါ သူ့ကို စိတ်ဝင်စားလို့ စုံစမ်းကြည့်တာ၊ ငါ့အစ်မ တစ်ဝမ်းကွဲက

သူနဲ့ သူငယ်ချင်းလေ၊ ငါ့အစ်မလည်း သူ့ကို ကြိုက်နေတာ သူကတော့ နိုးပဲ "

"ဟွန့် အလကား မာန်တက်နေတာ"

"နင်ကလည်း သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့် ရှိပါတယ်ဟ "

"ရတီ နင် သူ့သူငယ်ချင်းလား ငါ့သူငယ်ချင်းလား"

"လရိပ်ရယ် နင်က ငါ့သူငယ်ချင်း ပါ၊ သူကတော့ ငါ့ရဲ့ ခရက်ရှ် ပေါ့
ဟဲ ... ဟဲ "

ရတီ ရယ်ရင်းပြောသည်။ ။

လရိပ် မျက်စောင်းထိုးရင်း "သူ့နာမည် ဇွဲတဲ့ လား" စိတ်ထဲမှာ တိ
တိတိတ်လေး ရေရွတ်မိသည်။ ။

ညနေ လရိပ် စာအုပ်ငှားဖို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ မနက်ဖြန် ကျောင်းပိ
တ်တော့ တစ်နေ့ကုန် စာအုပ်ထိုင်ဖတ်မည်။ စာအုပ်ဆိုင်နှင့် အိမ်နှင့် သိ
ပ်မဝေးလို့ မေမေတို့ လွှတ်လိုက်ခြင်းပင်။ ဒါတောင် မြန်မြန်ပြန်လာလို့
မှာ လိုက်သေးသည်။ ။

လရိပ် စာအုပ်ငှားပြီး ပြန်အလာ လမ်းမှာ ဇွဲ၏ ကားရပ်ထားတာ
တွေ့လိုက်သည်။ ။ သူနှင့် ကောင်မလေးတစ်ယောက် စကားပြောနေသ
ည်။ ။ လရိပ် စပ်စုချင်တာနှင့် သစ်ပင်နားမှာ ကွယ်ရင်း နားထောင်မိသ

ည် ။

"ဇွဲ ပန်းချီအချစ်ကို အသိအမှတ် မပြုနိုင်ဘူးလား၊ ပန်းချီ ဇွဲကို အရင်ထဲက ချစ်နေခဲ့တာ ကြာပါပြီ "

"ပန်းချီ ငါ မင်းကို မချစ်ဘူး၊ ငါ့မှာ ချစ်ရတဲ့ သူရှိတယ်"

"ဇွဲကို ပန်းချီ အရမ်းချစ်တယ်၊ ဇွဲ ... ပန်းချီကို ဒီလို မငြင်းလိုက်ပါနဲ့ "

"မင်းက ငါ့သူငယ်ချင်းပဲ ပန်းချီ။ ဒီလို ဆက်ပြောနေမယ်ဆိုရင် ငါတို့ သူငယ်ချင်း မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး "

"ဇွဲ "

"ငါ သွားတော့မယ် မင်းက မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပါ၊ ငါဒီလောက် ပြောနေတာ မင်းနားလည်မယ်လို့ ထင်ပါတယ် "

ပြောပြီး ဇွဲထွက်အလာ ကားတံခါး ဖွင့်ခါနီး လရိပ်ကို လှမ်းမြင်သွားသည် ။ လရိပ် သစ်ပင်နောက်မှာ အမြန်ကွယ်လိုက်ပေမဲ့ သူ တွေ့သွားတာ သေချာသည် ။ သူ ထွက်သွားပြီး ပန်းချီဆိုသော ကောင်မလေးက တော့ ငိုရင်း ကျန်ခဲ့သည် ။

လရိပ်လည်း သစ်ပင်နောက်မှ ထွက် လာပြီး ပန်းချီ ကို "အဆင်ပြေလား "ဟု မေးလိုက်သည် ။

ပန်းချီ ငိုနေရာမှ လရိပ်ကို စူးစူးရဲရဲ ကြည့်ပြီး ...

"နင် ခိုးနားထောင် နေတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး လရိပ် ဒီဘက်လာရင်း တွေ့လို"

"တောက် စိတ်ပျက်စရာ " လရိပ်ကို မကျေနပ်သည့် အကြည့်နှင့်

ပြောပြီး ထွက်သွားသည်။ ။

"ဘာလဲဟ သူ့ကို စေတနာ နဲ့ မေးရသေးတယ်"

လရိပ်အမှားပါ။ သူ့အငြင်းခံရလို့ စိတ်ညစ်နေသည့်အချိန် အဆင်ပြေလား မမေးခဲ့သင့်ဘူးလေ။ သူ့ရှက်သွားသည် ထင်သည်။ ။

ဟိုခွဲဆိုသည့် သူကလည်း မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ပစ်ပစ်ခါခါပြောပြီး ငြင်းရလား၊ သူချစ်နေတဲ့ ကောင်မလေး ရှိတယ်လို့ ပြောတာ ကြားလိုက်သည်။ ။ သူ့နှလုံးသား ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသည့် မိန်းကလေးက တော်တော် ကံကောင်း မှာ ပဲ၊ ဘယ်သူများ လဲ လရိပ် သိချင်မိသည်။ ။

လရိပ် စပ်စုခြင်း၏ ရလဒ် အိမ်ရောက်တော့ စာအုပ်ငှားတာ ကြာလို့ ဆိုပြီး မေမေ ဆူတာ ခံလိုက်ရသေးသည်။ ။
